

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Το ντύσιμο των υπόδουλων Ελλήνων ήταν μοναδικό και δεν το συναντάμε σε καμία άλλη χώρα στον κόσμο. Δεν υπάρχουν μικροδιαφορές από περιοχή σε περιοχή αλλά διαφορετικό ντύσιμο από χωριό σε χωριό ακόμα και αν η απόστασή τους ήταν μικρή.

Τα χρόνια εκείνα κανείς μπορούσε να ξεχωρίσει από πού προέρχεται ο κάθε επισκέπτης, όχι από την προφορά του ή τους ιδιοματισμούς του αλλά από την φορεσιά του. Επίσης μπορούσε να διακρίνει το επάγγελμα του ή την ταξική του θέση. Αλλιώς ντύνονταν, ο κοτζαμπάσης, αλλιώς ο ευγενής και αλλιώς ο γεωργός.

Κεφάλι

Στο κεφάλι φορούσαν ένα μικρό στρογγυλό κόκκινο φέσι που γύρω γύρω το τύλιγαν με μαντηλοδεσία ή οποία δεν ήταν πάντα ίδια. Άλλοι το τύλιγαν με μεταξωτό μαντήλι ή αλλιώς κασπαστή, άλλοι με χρυσοκέντητο πόσι και άλλοι με άσπρη βαμβακερή πλουμιστή σερβέτα. Αρκετοί φορούσαν σκέτο μικρό κοφτό φέσι που στην κορυφή είχε λίγη φούντα, ενώ υπήρχαν και κάποιοι με μεγάλο τουρλωτό κόκκινο φέσι και μικρή φούντα που στεκόταν στην κορυφή. Τέλος υπήρχαν και οι φτωχοί αγωνιστές που φορούσαν ένα απλό μαύρο μαντήλι.

Νικηταδής και Μακρυγιάννης με «πόσι»

Γιούκας και Κολοκοτρώνης με μικρό «κοφτό φέσι»

Καραϊσκάκης με τουρλωτό κόκκινο «φέσι»

Πανουργιάς με «σερβέτα»

Φειτομάκας και Κίτσος Τζαβέλας με «σουλιώτικο φέσι»

Γελέκι και φουστανέλα

Στο κορμί φορούσαν το άσπρο πουκάμισο, από πάνω το γελέκι και τέλος τη φέρμελη με ασημοκεντημένα μεγάλα κουμπιά .Τα γιλέκα ήταν πάντα κεντημένα με μεταξένια πολύχρωμα και χρυσά κορδόνια .

Στη μέση τους κρεμιόταν η φουστανέλα. Στους καπεταναίους και στους γέροντες ήταν μακριά με πυκνές δίπλες ενώ στα παλληκάρια ήταν κοντές με λιγότερες δίπλες .

Γεώργιος Δράκος

Υποδήματα

Τα πόδια τους τα σκέπαζαν έως πάνω με μακριές άσπρες κάλτσες

Για παπούτσια είχαν τα τσαρούχια , τα έφτιαχναν κυρίως με βοδινό δέρμα και ήταν ελαφριά και γερά . Στα πόδια τους τα στήριζαν με φαρδύ λουρί το οποίο το έπιαναν από την κάλτσα τους κάτω από το γόνατο.

Ντουλαμάς

Η φορεσιά κλείνει με τον ντουλαμά . Τον ρίχνανε πάνω τους όταν έπιανε το κρύο και ήταν φτιαγμένος από τσόχα που την κεντούσαν με μαύρο μετάξι. Όταν όμως έπιανε βαρύς χειμώνας είχαν τις φλοκάτες.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΟΧΉ ΣΑΣ

Ματθαίος Κουφόπουλος